

„Hvad er det, du er saa fordybet i, Niels? Er der noget nyt i Bladet i Dag?“ spurgte Emanuel, da han havde sat Sigrid fra sig og løftet Gutten ned fra Hesteryggen.

Karlen saa' langsomt op fra sin Avis og svarede ved at trække Munden ud i et unaturligt bredt Smil.

„Aa haa, Filosof! Har du nu igen været paa Krigsstien? . . . Naa, mod hvem har du saa rettet din Landse i Dag, Niels? . . . Kom lad mig se!“ sagde han, da han havde faaet Seletøjet strøget af Hestene.

Karlen lattede sig lidt fra sit Sæde og rakte ham Bladet, som Emanuel gav sig til at læse i, mens Gutten trak Hestene hen til Stentruget for at lade dem drikke.

„Hvor staar det? . . . Naa her! „Om Højskolerne og de sædelige Krav“ . . . Ej, ej! . . . Lad os se! . . . Naa, ja, Begyndelsen er jo ikke ilde . . . Meget godt virkelig . . . Ja saamænd, deri har du ganske Ret . . . Naa, du er saamænd ikke bange, Niels! . . .“

Henne fra Hjørnet af Vandingstruget fulgte Karlen med spændt Agtpaagivenhed sin Husbonds Minespil under Læsningen, og hver Gang Emanuel ved et Nik eller et lille Udbrud tilkendegav sit